

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas⁽¹⁾ (Harta) 47. pants apvienojumā ar tās 38. pantu un Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁽²⁾ 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu ir interpretējami tādējādi, ka gadījumā, kad tiesai, izskatot strīdu saistībā ar līgumu, kas noslēgts ar patērētāju, ir jāizvērtē, vai kāds līguma noteikums ir negodīgs, un ja kādas citas dalībvalsts tiesa analogiskos faktiskos apstākļos jau ir nepārprotami nospriedusi, ka līguma noteikums ar līdzīgu vai identisku saturu ir atzīstams par negodīgu, patērētājam ir tiesības uz to, lai tiesa, izvērtējot, vai strīdīgais līguma noteikums ir negodīgs, ņemtu vērā šo otras dalībvalsts tiesas pasludināto nolēmumu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tiesa pārkāpj Hartas 47. pantā apvienojumā ar tās 38. pantu paredzētās patērētāja pamattiesības, ja tā neņem vērā otras dalībvalsts tiesas pasludināto nepārprotamo nolēmumu par līguma noteikuma ar līdzīgu vai identisku saturu negodīgo raksturu?

⁽¹⁾ OV C 364, 18.12.2000., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 95, 29. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2012. gada 21. jūnija spriedumu lietā T-514/10 *Fruit of the Loom, Inc.*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2012. gada 22. augustā iesniedza *Fruit of the Loom, Inc.*

(Lieta C-392/12 P)

(2012/C 355/14)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Fruit of the Loom, Inc.* (pārstāvji — S. Małynicz, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2012. gada 21. jūnija spriedumu lietā T-514/10;

— piespriest ITSB un personai, kas iesaistījies lietā, segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa neesot izvērtējusi, ka saskaņā ar Regulas par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 15. panta 1. punkta a) apakšpunktu faktiski ir trīs vērtēšanas posmi. Pirmkārt, ir jāizvērtē reģistrētās preču zīmes atšķirtspēja. Otrkārt, ir jāizvērtē izmantotās preču zīmes atšķirtspēja. Treškārt, ir jāizvērtē, vai reģistrētās preču zīme atšķirtspēja ir mainīta. Ja Vispārējā tiesa šo pieeju būtu pareizi piemērojusi pierādījumiem, tā būtu secinājusi, ka izmantošanas pierādījumi atbilda Regulas par Kopienas preču zīmi 15. panta 1. punkta a) apakšpunktam.

Vispārējā tiesa esot noteikusi kļūdainu Kopienas preču zīmju interpretācijas noteikumu, saskaņā ar kuru, ja dalībvalsts patērētāji nesaprot preču zīmes vārdisko elementu (vai nu tādēļ, ka tas ir nezināms vārds citā Kopienas valodā, vai tādēļ, ka tas nav līdzīgs vārdam viņu pašu valodā), tomēr ir jāatzīst, ka šim elementam ir vienāda atšķirtspēja ar vārdisko elementu, kuru tie saprot un kurš pats par sevi ir atšķirīgs.

Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā un piemērojusi pēc analogijas Tiesas judikatūru attiecībā uz izmantošanas rezultātā iegūto atšķirtspēju Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta izpratnē, proti, ka atbilstoši spriedumam lietā C-353/03 *Société des Produits Nestlé S.A./Mars UK Limited* [Krājums, I-06135. lpp.] preču zīmes atšķirtspēja var tikt iegūta preču zīmes daļas izmantošanas rezultātā vai izmantojot to kopā ar reģistrētu preču zīmi.

Vispārīgā tiesa esot sagrozījusi faktus attiecībā uz prasītājas veikto vārda "FRUIT" izmantošanu savos neformālajos darījumos ar klientiem. Pretēji tam, ko uzskata Vispārējā tiesa, šāda izmantošana nebija vienīgi iekšēja un tā paplašināja faktisko preču zīmes izmantošanu.

Vispārējā tiesa esot sagrozījusi faktus attiecībā uz prasītājas veikto vārda "FRUIT" kā savas tīmekļa vietnes www.fruit.com daļas izmantošanu. Pretēji Vispārējās tiesas uzskatam šādas izmantošanas mērķis bija reklamēt preces un tā bija faktiskā.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 29. augustā iesniedza *Tribunale di Fermo* (Itālija) — kriminālprocess pret M

(Lieta C-398/12)

(2012/C 355/15)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Fermo

Lietas dalībnieks pamata procesā

M

Prejudiciālais jautājums

Vai galīgs spriedums par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas, kas Eiropas Savienības dalībvalstī, kura ir KĪŠN⁽¹⁾ līgumslēdzējuse, ir pasludināts pēc plašas izmeklēšanas, kas izmeklēšanas ietvaros veikta saistībā ar tiesvedību, kura varētu tikt atsākta jaunu pierādījumu iesniegšanas gadījumā, liedz ierosināt vai turpināt tiesvedību attiecībā uz tiem pašiem apstākļiem un to pašu personu citā līgumslēdzējvalstī?

⁽¹⁾ Konvencija, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV 2000, L 239, 19. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 7. septembrī — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-411/12)

(2012/C 355/16)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — B. Stromsky, S. Thomas un D. Grespan)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, noteiktajā termiņā neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai izbeigtu valsts atbalsta shēmu, kas ar Komisijas 2011. gada 23. februāra Lēmumu 2011/746/ES par Itālijas piešķirto valsts atbalstu uzņēmumiem *Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA* un *Syndial SpA* (valsts atbalsta pasākumi C 38/B/04 (ex NN 58/04) un C 13/06 (ex N 587/05)) (izziņots 24.02.2012. ar dokumenta numuru C(2011) 956 un publicēts OV L 309, 24.11.2011., 1.-22. lpp.) atzīta par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu, Itālijas Republika nav izpildījusi šā lēmuma 3., 4. un 5. pantā, kā arī Līgumā par Eiropas Savienības darbību paredzētos pienākumus;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lēmumā noteiktais termiņš par nelikumīgu atzīti atbalsta atgūšanai beidzās 2011. gada 24. jūnijā. Turklāt atbildētājai līdz 2011. gada 24. aprīlim bija jāpaziņo Komisijai kopējā atgūstamā atbalsta summa un pasākumi, kas veikti vai ieplānoti šā lēmuma izpildei.

Šīs prasības celšanas brīdī atbildētāja vēl nebija veikusi vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu labumu guvušajiem uzņēmumiem piešķirto atbalstu, nedz arī paziņojusi Komisijai visu nepieciešamo informāciju.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2012. gada 27. jūnija spriedumu lietā T-372/10 *Bolloré* Komisija 2012. gada 13. septembrī iesniedza *Bolloré*

(Lieta C-414/12 P)

(2012/C 355/17)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Bolloré* (pārstāvji — P. Gassenbach, C. Lemaire un O. de Juigny, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu, jo Vispārējā tiesa ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, neparedzot nekādas sekas faktam, ka sabiedrība *Bolloré* tika sodīta kā mātes sabiedrība atšķirībā no *Stora*, kas atradās līdzvērtīgā situācijā;

— atcelt pārsūdzēto spriedumu, jo Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Pamattiesību hartas 41. pantu un ECPAK 6. pantu, nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu un pienākumu nesagrozt pierādījumus, ir pārkāpusi *Bolloré* tiesības uz aizstāvību, Lēmuma 2004/337/EK⁽¹⁾ atcelšanas sekas, *res judicata* spēku un Vispārējās tiesas Reglamenta 48. panta 2. punktu, nospriežot, ka *Bolloré* tika notiesāta saprātīgā termiņā un ka tā varēja sevi aizstāvēt saistībā ar paziņotajiem iebildumiem;

— atcelt pārsūdzēto spriedumu, jo Vispārējā tiesa ir pārkāpusi samērīguma principu un taisnīguma principu, atsakoties samazināt naudas soda summu, kurš uzlikts sakarā ar šīs tiesvedības faktisko un procesuālo kontekstu;

— pieņemt galīgo nolēmumu lietā T-372/10 saskaņā ar Tiesas Statūtu 61. pantu un atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz *Bolloré*, vai katrā ziņā, izmantojot visu savu kompetenci, samazināt naudas sodu, ko Komisija uzlikusi *Bolloré* un ko apstiprinājusi Vispārējā tiesa;

— ja Tiesa nepieņems galīgo nolēmumu šajā lietā, lēmumu par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt un nosūtīt lietu Vispārējai tiesai pārskatīšanai saskaņā ar Tiesas spriedumu;